

ОСЛОБАЂАЈУЋА ПРЕСУДА И ПОВРЕДА ПРАВА НА СУЂЕЊЕ У РАЗУМНОМ РОКУ

Пресуда којом је окривљени ослобођен оптужбе да је извршио кривично дело није од утицаја на одлуку суда о основаности или неоснованости захтева за заштиту права на суђење у разумном року.

Из образложења:

"Наиме, Виши суд је побијаним решењем одбио захтев предлагача за заштиту права на суђење у разумном року којим је тражио да суд утврди повреду права, и досуди подносиоцу захтева примерену накнаду у висини од 300.000,00 динара, уз образложење да у конкретном случају нису основани наводи предлагача да је у предмету Основног суда дошло до повреде његових уставом загарантованих права на суђење у разумном року обзиром на чињеницу да је Основни суд, пре него што је предмет доставио Вишем суду ради одлучивања о поднетом захтеву, донео пресуду, којом је окривљени, сада предлагач, ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело из члана 359. став 1. КЗ, јер није доказано да је извршио кривично дело које му је оптужним актом стављено на терет.

Међутим, по оцени Врховног касационог суда, овакво закључивање првостепеног суда и разлози које је с`тим у вези дао су нејасни, због чега се не могу прихватити као правилни.

Наиме, Врховни касациони суд утврђује, а како се то основано истиче и у жалби предлагача, да првостепени суд, осим чињенице да је Основни суд пре него што је предмет доставио Вишем суду ради одлучивања о поднетом захтеву, донео пресуду којим је окривљеног, сада предлагача, ослободио од оптужбе да је извршио кривично дело из члана 359. став 1. КЗ, није ценио нити образлагао остале наводе из захтева за заштиту права на суђење у разумном року предлагача, односно није ценио целокупан ток предметног кривичног поступка од подношења оптужног акта до подношења захтева за заштиту права на суђење у разумном року, као и чињенице које предлагач истиче у свом захтеву, а наиме да је од укупно заказаних 40 главних претреса у том кривичном предмету одржано само њих неколико, на које се окривљени, сада предлагач са својим браниоцем уредно одазивао и појављивао, и како наводи није узроковао ни једно одлагање па самим тим и дуго трајање кривичног поступка.

У вези са наведеним, првостепени суд је приликом одлучивања да ли је предлагачу у поступку који се води пред Основним судом повређено право на суђење у разумном року требало да утврди чињенице које се тичу: сложености предмета, односно да ли је у конкретном кривичном предмету било сложених правних питања о којима би се суд изјашњавао и каква је комплексност чињеничног стања у конкретном предмету; понашање предлагача у предметном кривичном поступку, односно да ли је предлагач допринео и ако јесте колико дужем трајању судског поступка, значај кривичног предмета за предлагача као окривљеног у предметном кривичном поступку; понашање државних органа, односно да ли се поступање надлежног суда у конкретном кривичном предмету може сматрати ефикасним и делотворним. Све наведене чињенице првостепени суд је требало да утврди и цени и

то како појединачно тако и у међусобној вези, а како би могао да донесе правилан закључак о разумности дужине трајања конкретног кривичног поступка.

Чињеница што је окривљени сада предлагач првостепеном пресудом ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело из члана 359. став 1. КЗ, није од утицаја на одлуку суда о основаности или неоснованости захтева за заштиту права на суђење у разумном року.

Осим тога, првостепена пресуда је донета дана 23.12.2015. године, шест дана након подношења захтева за заштиту права на суђење у разумном року (17.12.2015. године), што не значи да је првостепени поступак окончан, будући да се из одлуке суда не види да ли је сачињен писмени отправак исте и достављен окривљеном - предлагачу а коју чињеницу је суд морао да утврди приликом одлучивања".

(Сентенца из решења Врховног касационог суда Рж к 26/2016 од 24.2.2016. године утврђена 30.5.2016. године на седници Одељења за заштиту права на суђење у разумном року)